

[Pürschel.]

Foredrag. Det er en af deres store Løftestænger. Der er utvivlsomt ogsaa et vist Publikum, der kan vindes ad denne Vej, og som ingen af de andre bestaaende Partier har nogen som helst Mulighed for at kunne tilfredsstille. Jeg kan kun sige, at det vidner om en vis Smartnes, at man heller ikke lader disse Stemmer upaaagtede.

Dernæst ophæver de Borgerlig Straffelovs § 242, og det er Forklaringen paa, at det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen tav før, da jeg spurgte: Hvad sker der, hvis man nu gør en Ting, der er forbudt efter Loven? Saa sker der nemlig ingenting, thi § 242 ophæves, og det vil sige, at det gøres straffrit at fordrive Fostre her i Landet. Det er det, de Herrer foreslaar. Altsaa, deres Begrænsninger her til 3 Maaneder, paa Sygehus o. s. v. betyder ingenting, thi de ophæver ganske simpelt Straffebestemmelsen for Fosterfordrivelse. De gaar her meget videre end den russiske Straffelov, der i sin § 140 bestemmer, at Fosterfordrivelse, som foretages, ganske vist med Moderens Samtykke, af Personer, der ikke har den hertil krævede medicinske Uddannelse, eller under sundhedsfarlige Omstændigheder, medfører Frihedsberøvelse eller Tvangsarbejde indtil et Aar eller Bøder indtil 500 Rubler; og sker Fosterfordrivelsen under de i denne Paragrafs 1ste Stykke nævnte Forudsætninger erhvervsmæssigt, altsaa selv om det er helt i Orden i øvrigt, eller uden Samtykke af Moderen, eller hvis den har hendes Død til Følge, saa medfører det Frihedsberøvelse i indtil 5 Aar. Altsaa, den russiske Straffelov, den Lov, der gælder i de Herrer forjættede Land, indeholder dog Straffebestemmelser, medens de Herrer her vil ophæve den gældende Straffebestemmelse og gøre Fosterfordrivelse fuldkommen straffri. Det er jo meget hyggelige Tilstande, de Herrer ønsker at føre det danske Folk ud i. Jeg behøver ikke nogen Kommissionsbetænkning for at gaa imod dette Forslag, og deri tror jeg, at det store Flertal af det danske Folk vil være enig med mig.

Jensen (Gørding): Der er sikkert ingen i denne Sal, som ikke mener, at det Lovforslag, der her er til Debat, omhandler et meget alvorligt Spørgsmaal for vort Land, og jeg kan derfor, idet jeg ogsaa ønsker, at det bliver undersøgt til Bunds, helt og fuldt for en Gangs Skyld give Venstres Ordfører min og mit Partis Tilslutning til det Standpunkt, han har indtaget.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Munch-Petersen): Til de Ordførere, som har tilsluttet sig Ministerens Redegørelse og altsaa mener, at man bør vente med den egentlige Behandling af dette Spørgsmaal, vil jeg kun sige, at vort Parti ventede halvandet Aar, efter at vi var kommet ind i Rigsdagen, med at fremsætte dette Forslag, netop for at se, om der skulde komme nogen Betænkning fra den Kommission, der var nedsat. Først efter halvandet Aars Forløb fremsatte vi Forslaget første Gang og har nu et halvt Aar senere fremsat det for anden Gang, saa der havde jo været Tid til, at Kommissionen kunde afslutte sit Arbejde, hvis den havde forstaaet, hvor nødvendigt og vigtigt det var at komme til et Resultat paa dette Omraade.

Hvad angaar det ærede Medlem Hr. Hartvig Frischs Bemærkning om min Opfattelse af Undervisningsministerens Svar, er denne min Opfattelse ikke forandret. Jeg mener stadig, at Hovedindholdet af Undervisningsministerens Svar var en Vigen uden om Spørgsmaalet, og at han ikke tilstrækkelig klart angav sit Standpunkt, men fandt det vanskeligt at sige noget helt bestemt paa dette Omraade. Det var Hovedindholdet, saaledes som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch jo ogsaa i Dag har vist gennem sine nøjagtige Citater.

Til det ærede Medlem Hr. Pürschel, som jo er den eneste, der i nogen Grad gaar sagligt ind paa Forslaget for at imødegaa det, skal jeg for det første sige, at selvfølgelig er det rigtigt, at hvis Det kommunistiske Parti ikke havde haft de forskellige Programpunkter, det har, var det heller ikke blevet repræsenteret i Folketinget, det behøver det ærede Medlem Hr. Pürschel ikke at gøre os opmærksom paa. Vi er valgt paa en hel Række forskellige Programpunkter, hvoraf dette kun er et ganske enkelt, og disse Programpunkter gør vi naturligvis vort for at faa igennem, efter at vi er valgt.

Hvad angaar det ærede Medlem Hr. Pürschels Omtale af de russiske Erfaringer, stemmer det ikke, at disse skulde være, at en Ordning som denne førte til, at man i højere Grad end før ordnede disse Forhold ad uregelmæssig Vej. Det er jo klart, at netop naar man fastsætter ganske bestemte Rammer, under hvilke disse Ting kan ordnes paa sundhedsmæssig og naturlig Maade, maa det ansøre Folk til at benytte sig af de Muligheder, som foreligger. Naar man samtidig driver en Oplysningsvirksomhed paa dette Omraade, saaledes at det virkelig